

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Kladně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 9. listopadu 2021 v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Ladislavy Lužanové a přísedících Ludmily Hyské a Dagmar Markovičové

takto:

Obžalovaný

F ■ K ■,

narozený ■ ve Slaném, okres ■, ■ bytem ■, okres Kladno, toho času ve vazbě ve Věznici Praha 6 - Ruzyně v jiné trestní věci,

je vinen, že

v době nejméně od září 2015 do 6. 11. 2016 v místě společného bydliště v Kladně v ulici D ■ číslo popisné ■ psychicky a fyzicky týral svoji přítelkyni, poškozenou A ■ N ■ tím, že ji v přesně nezjištěném počtu případů někdy i s odstupem jednoho až dvou měsíců, pokud jde o všechna tato jednání obžalovaného - bezdůvodně urážel vulgárními výrazy a fyzicky poškozenou napadal tak, že ji hodil na gauč, kde ji oběma nohama zaklekl ruce a držel pod krkem nebo jí trhal vlasy, dále jí bil hlavou o zeď, o zem, fackoval, po těchto jeho útocích měla poškozená na těle modřiny, fyzicky ji napadl i v době jejího těhotenství tak, že s ní hodil na postel a fackoval ji, takto se k ní choval i po narození jejich nezletilého syna S ■ N ■ narozeného ■, jeho jednání vyvrcholilo dne 6. 11. 2016, kdy ji ráno v ložnici začal budit, přitom jí nadával vulgárními výrazy a začal ji bít do prsou, přestože věděl, že ji to bolí, vytrhl jí chomáč vlasů, klečel jí rukama na nohou, aby se nemohla bránit, takto ji napadal, přestože věděl, že se léčí pro epilepsii a mohlo by u ní dojít vlivem jeho útoků ke zhoršení zdravotního stavu, po těchto útocích poškozená ze strachu nevyhledala lékařské ošetření ani neučinila oznámení na policii, přičemž podle závěrů znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychologie

Shodu s prvopisem potvrzuje: Ingrid Kyslíková

byly u poškozené zjištěny znaky týrané osoby jako je emoční labilita, nízké sebevědomí, depresivní ladění, ztráta osobních perspektiv, pocity úzkosti, strachu, studu, bezmoci a opětovného prožívání traumatizujících zážitků,

tedy

týral osobu blízkou žijící s ním ve společném obydlí a takový čin páchal po delší dobu,

čímž spáchal

zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odstavec 1, odstavec 2 písmeno d) trestního zákoníku

a odsuzuje se

za tento zločin a za sbíhající se přečin krádeže podle § 205 odstavec 1 písmeno a) trestního zákoníku, kterým byl uznán vinným rozsudkem Okresního soudu v Kladně ze dne 6. 12. 2016, spisové značky 27 T 55/2016,

podle § 199 odstavec 2 trestního zákoníku za použití § 43 odstavec 2 trestního zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **30 (třiceti) měsíců**.

Podle § 56 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do **věznice s ostrahou**.

Podle § 43 odstavec 2 trestního zákoníku se současně zrušuje výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Kladně ze dne 6. 12. 2016, spisové značky 27 T 55/2016, jakož se zrušují i všechna další rozhodnutí na zrušený výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Odůvodnění:

1. V této trestní věci bylo již rozhodnuto rozsudkem Okresního soudu v Kladně ze dne 26. 6. 2018, č. j. 1 T 32/2018-174, kterým byl obžalovaný F. K. uznán vinným jednak zločinem týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, 2 písm. d) trestního zákoníku a odsouzen za tento trestný čin a sbíhající se přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, kterým byl uznán vinným rozsudkem Okresního soudu v Kladně ze dne 6. 12. 2016, sp. zn. 27 T 55/2016, k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 36 měsíců, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou, přičemž byl zrušen výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Kladně sp. zn. 27 T 55/2016, jednak přečinem porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, 2 trestního zákoníku, ohledně něhož bylo podle § 44 trestního zákoníku upuštěno od uložení souhrnného trestu vzhledem k trestu, který byl obžalovanému uložen trestním příkazem Okresního soudu v Jihlavě ze dne 29. 6. 2017, sp. zn. 13 T 58/2017, a trestním příkazem Okresního soudu v Kladně ze dne 10. 3. 2017, sp. zn. 5 T 33/2017, jednak přečinem porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, 2 trestního zákoníku, za který mu byl uložen trest odnětí svobody v trvání 7 měsíců, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou. Současně bylo obžalovanému uloženo ochranné ústavní protitoxikomanické léčení.
2. Rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 11. 10. 2018, č. j. 11 To 291/2018-580, byl tento rozsudek zrušen ve výroku o vině pod bodem 1), ve výroku o souhrnném trestu uloženém za jednání pod bodem 1), ve výroku o samostatném trestu za jednání pod bodem 3) a ve výroku o ochranném léčení a znovu bylo rozhodnuto tak, že obžalovanému byl za přečin porušování

domovní svobody podle § 178 odst. 1, 2 trestního zákoníku, jímž byl uznán vinným pod bodem 3) výroku rozsudku a za sbíhající se přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), odst. 2 trestního zákoníku spáchaný dílem ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, pro které byl odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Kladně ze dne 12. 10. 2017, sp. zn. 5 T 133/2017, uložen souhrnný trest odnětí svobody v trvání 12 měsíců, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou; současně byl zrušen výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Kladně sp. zn. 5 T 133/2017, a obžalovanému bylo uloženo ochranné ústavní protitoxikomanické léčení. V rozsahu zrušení týkajícího se výroku o vině pod bodem 1) byla věc vrácena soudu prvního stupně.

3. Ten znovu rozhodl rozsudkem ze dne 21. 2. 2019, č. j. 1 T 32/2018-668, kterým obžalovaného uznal vinným zločinem týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, 2 písm. d) trestního zákoníku a obžalovaného odsoudil za tento zločin a sbíhající se přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, kterým byl uznán vinným rozsudkem Okresního soudu v Kladně ze dne 6. 12. 2016, sp. zn. 27 T 55/2016, souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 36 měsíců, pro jehož výkon obžalovaného zařadil do věznice s ostrahou, a současně zrušil výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Kladně sp. zn. 27 T 55/2016.
4. Usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 2. 5. 2019, č. j. 11 To 123/2019-729, byl napadený rozsudek znovu zrušen a věc vrácena soudu prvního stupně.
5. Rozsudkem Okresního soudu v Kladně ze dne 29. 8. 2019, č. j. 1 T 32/2018-753, byl obžalovaný znovu uznán vinným zločinem týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, 2 písm. d) trestního zákoníku a obžalovaného odsoudil za tento zločin a sbíhající se přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, kterým byl uznán vinným rozsudkem Okresního soudu v Kladně ze dne 6. 12. 2016, sp. zn. 27 T 55/2016, souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 36 měsíců, pro jehož výkon obžalovaného zařadil do věznice s ostrahou, a současně zrušil výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Kladně sp. zn. 27 T 55/2016.
6. Z podnětu podaného odvolání obžalovaného o věci znovu rozhodoval Krajský soud v Praze, který usnesením ze dne 19. 12. 2019, č. j. 11 To 374/2019-846, napadený rozsudek zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně s tím, že nařídil, aby věc byla projednána a rozhodnuta v jiném složení senátu.
7. Soud s ohledem na stanovisko stran v souladu s ustanovením § 219 odst. 3 trestního řádu prováděl dokazování znovu, přičemž znovu vyslechl obžalovaného, poškozenou A ■■■■■ N ■■■■■, svědkyni D ■■■■■ K ■■■■■ a svědka A ■■■■■ S ■■■■■. Následně i v tomto senátu muselo dojít ke změně v jeho obsazení, protože jednomu z přísedících skončilo funkční období, byly následně se souhlasem obžalovaného a státního zástupce přečten podstatný obsah protokolů o hlavním líčení, včetně v nich provedených důkazů. Soud však považoval za nutné vyslechnout znalkyni Mgr. Hanu Fechtnerovou,
8. Po pečlivém zhodnocení provedených důkazů, které soud hodnotil jednotlivě i v jejich vzájemném souhrnu, dospěl k závěru, že od posledního rozhodnutí soudu v této trestní věci nedošlo ani po provedeném doplnění dokazování k žádné změně v důkazní situaci. Obžalovaný uvedl, že v době, kdy se seznámil s poškozenou, hrál hokej. Potom ho přestal hrát, nedokázal se s tím smířit, a začal brát pervitin, bral ho i s poškozenou. Ta jej podle něj brala do 3. měsíce těhotenství a potom i po narození syna. Jinak využil svého práva nevypovídat. Pokud jde o výpovědi poškozené a svědků K ■■■■■ a S ■■■■■, ti vypovídali v podstatě shodně jako v původním řízení s tím, že jejich výpovědi zejména co se týče časových souvislostí i některých událostí byly poznamenány delším časovým odstupem od událostí, o nichž měli vypovídat. Slyšená znalkyně odkázala na závěry, které byly platné v roce

2017, kdy prováděla znalecké zkoumání poškozené a zpracovala znalecký posudek, své závěry pak rozvedla a vysvětlila.

9. Nelze tedy než zopakovat, že obžalovaný **F** ■ ■ **K** ■ ■ v průběhu celého trestního řízení popíral, že by se vůči poškozené **A** ■ ■ **N** ■ ■ dopustil jednání, které je mu kladeno za vinu, tedy že by poškozenou fyzicky napadal či že by ji urážel vulgárními výrazy. Soužití s poškozenou označil za „italskou domácnost“, s poškozenou se hádali, ale v mezích normy, především kvůli její žárlivosti, kdy mu prohledávala telefon a zjistila, že komunikuje s kamarádkami, a potom hystericky vyváděla, ječela, brečela, v jednom případě po něm hodila nožem. Reagoval tak, že odešel z bytu, až poškozená vychladne, nebo sem tam rozbil nějakou věc, nikdy však nenapadl poškozenou. Následně uvedl, že se s poškozenou pohádali sem tam. Pokud měla poškozená modřiny, bylo to po epileptickém záchvatu, kdy ji nestihl zachytit a ona spadla. O její epilepsii věděl, vždycky jí pomáhal. Dne 6. 11. 2016 se pohádali proto, že syn byl u rodičů poškozené, což se mu nelíbilo, tak jí začal trochu nadávat. Toho dne se rozešli, poškozená ho vyhodila z domu. Ani v tento den ji fyzicky nenapadl. Uvedl také, že od počátku vztahu chtěla být poškozená stále s ním, proto spolu začali hned bydlet, nejprve u jeho matky. V průběhu soužití se několikrát rozešli, ale pak se udobřili, poškozená mu chyběla, byl zamilovaný. Uvedl také, že v době jejich soužití poškozená brala pervitin, a to i první tři měsíce těhotenství.
10. Poškozená **A** ■ ■ **N** ■ ■ byla v průběhu řízení vyslýchána opakovaně. Z její výpovědi vyplývá, že se s obžalovaným seznámila v roce 2013 a asi po roce, roce a půl spolu začali bydlet. Opakovaně uváděla, že jejich vztah byl zpočátku dobrý, chování obžalovaného se však zhoršilo, když začali žít ve společné domácnosti a kdy začal užívat pervitin a hrát automaty. Začal jí nadávat a slovně ji urážet výrazy, které uváděla být s jistou neochotou, ale v průběhu řízení opakovaně shodně. Uváděla také, že ji obžalovaný napadal i fyzicky, a to fackami, hodil ji na zem a klečel na ní, škrtil, bil jí hlavou o zem, tahal ji za vlasy. Takto ji napadal přesto, že věděl, že se léčí s epilepsií, napadl ji fyzicky i v době jejího těhotenství i po porodu. Po posledním napadení 6. 11. 2016 obžalovaný utekl a soužití ukončili. Podrobně popsala incident, k němuž tohoto dne došlo. Uvedla, že ji obžalovaný napadl víckrát, nebyla však schopna uvést kolikrát a kdy, opakovaně uváděla, že se takto obžalovaný vůči ní nechoval neustále, střídala se období, kdy se choval hezky s těmi, kdy ji napadal, opakovalo se to dokola. Potvrdila, že s obžalovaným trávila čas, doprovázela ho na tréninky a chodila za ním do práce, a to proto, že to chtěl. Do telefonu obžalovaného se dívala s jeho svolením, stejně tak on do jejího.
11. Poškozená uvedla, že nikdy nevyhledala lékařské ošetření, neměla poranění, které by lékařské ošetření vyžadovalo. Pokud měla bouli na hlavě, byla skryta vlasy, případné modřiny skrývala oděvem. Nikdy nikomu nic neřekla, a to proto, že se styděla, také proto, že obžalovaného měla ráda a doufala, že se napraví, že se změní, a proto mu odpouštěla, nechtěla mu ublížit, ale také ze strachu z obžalovaného. Až později se svěřila rodičům. Obžalovaný ji střídavě vyhledával, někdy mu uvěřila a měla s ním i v březnu 2016 pohlavní styk, ale pak se zase všechno vrátilo do stejných kolejí. Obžalovaný ji prosil, aby mu odpustila, aby nevypadal před soudem špatně. Omlouval se a psal jí, aby mu dávala šance. Matka obžalovaného se jí ptala na modřiny, a když jí to řekla, vysmáli se jí s obžalovaným s tím, že ráda padá ze schodů.
12. V souvislosti s tím soud vyslechl jako svědkyni **MUDr. Janu Paláskovou**, ženskou lékařku poškozené, která k hlavnímu líčení podle pokynů soudu donesla i zdravotnickou dokumentaci poškozené **A** ■ ■ **N** ■ ■ z doby, kdy byla poškozená těhotná a porodila dítě. Svědkyně potvrdila, že poškozená **A** ■ ■ **N** ■ ■ byla její pacientkou od 4. 1. 2016, před tím měla jiného gynekologa, výpis z dokumentace od předešlého gynekologa jí nebyl zaslán. V době registrace byla poškozená v šestém týdnu těhotenství, dne 23. 6. 2016 byla předána do rizikové poradny v nemocnici v Kladně, jí potom přišel až porodopis, nikoli záznamy z poradny. Svědkyně potvrdila, že si jí poškozená nikdy nestěžovala na násilné chování ze strany otce dítěte, žádné

násilí na ní ani nebylo patrné. Z lékařské dokumentace nevyplývá nic o tom, že by zde byly nějaké záznamy traumatologa nebo jiných lékařů o tom, že by na poškozené byly viditelné známky poranění. Ona sama si žádných modřin na poškozené nevšimla, poškozená byla subjektivně bez obtíží. Pokud jde o epilepsii, poškozená donesla záznamy z Brna s tím, že porod je možný bez omezení. Od doby, kdy ji poslala do poradny, se dvakrát pokusila o kontakt, ale poškozená se nedostavila ani na kontrolu po šestinedělí, dostavila se až na preventivní prohlídku dne 25. 6. 2018.

13. Ze zdravotní dokumentace, kterou tato lékařka předložila, vyplývá, že kontrola těhotenství poškozené proběhla po registraci poškozené ve dnech 11. 1. 2016, 1. 2. 2016, 1. 3. 2016, 29. 3. 2016, 4. 4. 2016, 28. 4. 2016, 26. 5. 2016, 8. 6. 2016 a 23. 6. 2016. V jednotlivých případech jsou zaznamenány laboratorní výsledky, hmotnost poškozené a krevní tlak, zejména těhotenský nález a stav plodu. Nic bližšího, ani případná sdělení pacientky, tato dokumentace neobsahuje. Je tak zřejmé, že na těle poškozené v době kontrol nebyla výrazná poranění, která by lékařka považovala za nutné poznamenat do dokumentace. To ostatně odpovídá výpovědi poškozené v tom směru, že poranění, která jí obžalovaný způsobil, nevyžadovala lékařské ošetření. Navíc je třeba poznamenat, že svědkyně prováděla prohlídku poškozené z hlediska své odbornosti, neměla ani důvod, když si poškozená nestěžovala, prohlížet detailně její tělo, přičemž nelze odhlédnout ani od toho, že mezi kontrolami byly intervaly několika týdnů. Sama poškozená pak uváděla, že k násilí ze strany obžalovaného nedocházelo denně, pravidelně, ale s určitými časovými odstupy. Pominout nelze ani skutečnost, že svědkyně byla vyslýchána v hlavním líčení dne 8. 1. 2019, tedy tři roky poté, co k ní poškozená docházela na kontroly v rámci svého těhotenství, a pokud případná poranění nemá zaznamenána v dokumentaci, lze jen těžko očekávat, že by si s ohledem nejen na uplynulou dobu, ale i množství dalších pacientek, byla s to vybavit konkrétní modřinu či škrábanec.
14. Poškozená popřela, že by obžalovanému říkala o tom, že ji její bývalý přítel A. S. znásilnil a týral. Svědek A. S. potvrdil, že měl s poškozenou vztah, který trval asi 5 let, skončil asi před 10 lety. Poškozená podle jeho názoru je normální holka, nežili spolu v jedné domácnosti, ale pobývali u jeho nebo u jejích rodičů. Vztah byl normální, občas se pohádali, k žádnému násilí ani z jeho ani z její strany nedošlo. Vztah ukončil on. Nikdy nezjistil, že by mu poškozená lhala, nebyla hysterická ani žárlivá. V době jejich vztahu byla zdravá, neužívala žádné léky. Nebrala ani drogy. Ví, že si poškozená udělala řidičský průkaz. Od poškozené ví o tom, že jí začaly epileptické záchvaty, to bylo ale po ukončení jejich vztahu, a že měla i jiné zdravotní problémy. Uvedl také, že se ho v průběhu řízení snažil kontaktovat obžalovaný přes sociální síť, něco po něm chtěl, ale on se o to nezajímal. Je mu známo, že obžalovaný chtěl po jednom kamarádovi z práce, aby svědčil o tom, že poškozená fetovala a týrala ho.
15. Svědkyně A. N., matka poškozené, vypověděla, že nikdy nebyla přítomna tomu, že by obžalovaný fyzicky nebo slovně napadal poškozenou nebo svého syna. Poškozená jí nikdy neukazovala poranění. Od dcery se dozvěděla, co se dělo a že se styděla. Když dne 6. 11. 2016 přijela s vnukem k bydlíšti poškozené a obžalovaného, dcera jí volala, ať nevystupuje z auta, že ji obžalovaný napadl a všechno rozbil. Viděla obžalovaného odcházet, pak šla do bytu, kde byla spoušť, byt byl poničený. Viděla poničené dveře, v kterých byla velká díra, vyházené šuplíky, oblečení bylo vyházené na zemi, byly tam střepy. Dcera měla vyškubnuté vlasy, psychicky se zhroutila. Řekla jí, že jí obžalovaný kopal do prsou, hodil s ní na zem, všechno rozbil, rozřezal sedací soupravu. Pořádila fotografie, které založila do spisu, a to jak poškozené sedací soupravy, poškozené zdi, poškozených dveří, tak i vytrhaných chomáčů vlasů. Svědkyně také uvedla, že již před tím, když za dcerou do bytu chodila, pozorovala známky poničení. Když se na to dcera ptala, vždycky ji odbyla. Uvedla také, že poškozená s obžalovaným mohli mít konflikty už v době, kdy bydleli u nich, slyšela, že se hádali. Na poškozené v průběhu soužití s obžalovaným neviděla modřiny, ale nosila dlouhé kalhoty i v létě, viděla změny v jejím psychickém rozpoložení. Jako matka poznala, že něco není v pořádku, ale když se

poškozené ptala na určité konkrétní věci, nechtěla nic říct. Potvrdila, že poté, co se poškozená s obžalovaným pohádali, když u něj našla fotky jiné ženy, byla poškozená hodně rozrušená, obžalovaného se nechtěla vzdát. Ona se snažila situaci uklidnit, tak poškozenou chytila, vzala do auta a odjely. K tomu došlo na pozemku matky obžalovaného. Jinak se jí dcera v průběhu soužití s obžalovaným nesvěřovala s tím, co se mezi nimi dělo. Potvrdila také, že obžalovaný poškozenou po rozchodu 6. 11. 2016 opakovaně kontaktoval, že chtěl, aby s ním obnovila soužití.

16. Také svědek P. N., otec poškozené, uvedl, že se mu poškozená nesvěřovala s problémy v soužití s obžalovaným, ale bylo na ní vidět, že na tom není psychicky dobře. Uvedl, že obžalovanému sehnal práci, ale stěžovali si na něj, že chodí pozdě nebo do práce nechodí vůbec. Později se jim poškozená svěřila s tím, že obžalovaný bral pervitin a že ji měl slovně i fyzicky napadat. Vyjádřil se také ke dni 6. 11. 2016, kdy přijeli do bytu, v němž bydlela poškozená s obžalovaným, s tím, že v bytě bylo poničené vybavení, zničené zdi, skříně, rozházené věci malého. Na zemi byly vytrhané chomáče vlasů poškozené. Dcera jim řekla, že ji obžalovaný tahal po zemi za vlasy. Byla psychicky na dně, nemohla pořádně ani mluvit, a musela vyhledat psychologa. Potvrdil, že i po tomto datu obžalovaný poškozenou vyhledával a neoprávněně vnikl do tohoto bytu. Dále vypověděl, že již dříve vídal na poškozené modřiny, ale nikdy si nemyslel, že by byly od toho, že by jí obžalovaný ubližoval.
17. Svědkyně D. K., matka obžalovaného, v přípravném řízení a opakovaně v řízení před soudem vypovídala o problematickém soužití obžalovaného a poškozené. Často se hádali, čemuž byla i přítomna, a pak zase smířovali. Poškozená obžalovanému sprostě nadávala. Nebyla ale svědkem toho, že by obžalovaný poškozenou napadl fyzicky nebo ona jeho, poškozená jí nikdy neukazovala poranění, které by jí způsobil obžalovaný. Svědkyně uváděla, že poškozená nechtěla pracovat, většinu času proležela, syna si chtěla uzurpovat pro sebe, všude za ním chodila, byla labilní. Jednou v noci jí syn telefonoval, aby pro něj přijela, že má poškozená hysterický výstup. Na zemi ležel nůž a obžalovaný jí řekl, že nůž po něm mrskla poškozená.
18. Naproti tomu svědek M. B., přítel matky obžalovaného, uvedl, že v době, kdy obžalovaný s poškozenou bydleli v domě matky obžalovaného, jejich soužití nebylo ničím výjimečné, nebylo na něm nic nápadného, co by mělo vybočovat. V jeho přítomnosti obžalovaný poškozenou nenapadl ani jí hrubě nenadával, poškozená nejevila známky poranění. Jednou se trochu raflí, tiše se dohadovali a pak spolu nemluví. Uvedl, že poškozená nedoprovázela obžalovaného do práce, spíš na něj čekala, sama do práce nechodila.
19. Svědkyně M. V., babička obžalovaného, vypověděla, že se obžalovaný a poškozená často hádali, modřiny na poškozené neviděla. Ví o tom, že obžalovaný bral drogy.
20. Svědkyně M. Š. vypověděla, že v dubnu a 2017 začala bydlet s obžalovaným. Uvedla, že se k ní obžalovaný nechoval agresivně, popsala však situaci, kdy mu nechtěla dát peníze na automaty, a obžalovaný jí ze vzteku vyházel věci ze skříně a hodil jejím mobilním telefonem o zem. Poškozenou zná jen z vyprávění obžalovaného, nikdy se s ní nesetkala osobně.
21. Svědek M. T. uvedl, že mu jeho přítelkyně řekla, že se jí poškozená A. N. svěřila s tím, že na ni obžalovaný křičel, když přišel domů opilý. Jinak o soužití obžalovaného a poškozené nic neví.
22. Svědek J. D. vypověděl, že s obžalovaným vyrůstali v jedné ulici a chodili do stejné základní školy. Když se obžalovaný a poškozená nastěhovali do [redacted] ulice, navštěvoval je. Ze začátku mu přišli jako normální pár, neviděl žádné násilí mezi nimi z jedné ani z druhé strany, pak se začali hádat, a to i před ním, gradovalo to. Poškozená mu psala, jestli by nepřišel, že na ni obžalovaný křičí. Uvedl, že jak obžalovaný, tak poškozená, brali drogy.

Obžalovaný pod jejich vlivem byl „vyjančený“. Uvedl také, že ze začátku byla poškozená normální holka, pak byla jiná, než jakou ji poznal.

23. Jeho výpověď byla předestřena poškozené, která k ní uvedla, že svědek u nich nebyl tak často, jak tvrdí. Uvedla, že svědek byl jediný, kdo ji hledal, a obžalovaný si hrál na automatech.
24. Svědek T■■■■ Č■■■ vypověděl, že obžalovaného zná asi šest let, chodili spolu do herny, možná to pak i přeháněli. V době soužití obžalovaného s poškozenou, asi v roce 2016, byl jednou nebo dvakrát v jejich domácnosti, v jednom případě měla poškozená epileptický záchvat. Měl pocit, že jejich vztah byl harmonický, perfektní. Nebyl svědkem fyzického ani verbálního násilí mezi nimi. Jednou mu na sociálních sítích poškozená psala, že je to k nevyrázení, na což se jí snažil vysvětlit, že i muži mají své dny. Ví o tom, že obžalovaný bral drogy, neví ale jaké, rovněž poškozená měla brát drogy, snad pervitin.
25. Také výpověď tohoto svědka byla předestřena poškozené A■■■ N■■■, která k ní uvedla, že den před soudem jí svědek psal a dotazoval se, co má říkat u soudu, že mu psala matka obžalovaného. Chtěl se sejít, což poškozená odmítla.
26. Pokud obžalovaný namítal, že se poškozená dožadovala obnovení soužití s obžalovaným, což ona popírá, je třeba zdůraznit, že poškozená nic takového netvrdila, naopak po celou dobu řízení, ve všech svých výpovědích, poukazovala na to, že obžalovaného měla ráda, že ho milovala, že ji mrzelo, jak se k ní obžalovaný chová, že chtěla, aby se změnil, doufala v to, že se změní, a že chtěla, aby spolu žili. Jeho chování pocítovala jako velkou bolest, ale stále ho měla moc ráda, i proto, že spolu mají syna. S ohledem na chování obžalovaného však v soužití obžalovaného pokračovat nemohla.
27. Ze zprávy Neurologické kliniky Fakultní nemocnice u sv. Anny v Brně bylo zjištěno, že poškozená je léčena pro epilepsii od roku 2004, na této klinice je sledována od 16. 12. 2015, byla zde hospitalizována v prosinci 2016. Nemoc ji omezuje v osobním životě, je nutnost pravidelného užívání léků a dodržování příslušného léčebného režimu, zejména pravidelný režim spánku a bdění, pravidelné neurologické kontroly. Pokud oba rodiče poškozené ve svých výpovědích uvedli, že před soužitím s obžalovaným poškozená neměla epileptické záchvaty, neodporuje to této zprávě ani výpovědi samotné poškozené. Ta ve svých výpovědích nikdy neuváděla nic o tom, že by epilepsie u ní byla zjištěna až v souvislosti se soužitím s obžalovaným, naopak uváděla, že obžalovaný věděl o tom, že se s epilepsií léčí a že jí nadával „ty epileptičko blbá“. V této souvislosti je také nutné vzít v úvahu, že každá nemoc má svůj vývoj a svůj průběh, je také obecně známo, že epileptici při prodávané léčbě a režimu nemusí mít velký epileptický záchvat. Pokud ke zhoršení průběhu této nemoci a častějšímu výskytu záchvatů došlo v průběhu soužití poškozené s obžalovaným, lze tím pouze podpořit věrohodnost výpovědi poškozené. I ostatní svědci hovoří o změnách v chování poškozené a v jejím psychickém stavu v době soužití s obžalovaným.
28. Soud má za to, že v průběhu řízení bylo bez pochybností prokázáno, že obžalovaný v inkriminované době užíval pervitin, to ostatně sám připustil a vyplývá to i z výpovědi poškozené, která uvedla, že u obžalovaného několikrát našla pervitin, že mu ho schovávala, prosila ho, aby s tím přestal, a on se jí vysmál nebo ji uhodil. Při tom je třeba přihlídnout k výpovědi svědkyně Š■■■■, z níž vyplývá, že se obžalovaný choval agresivně, když nebylo po jeho. Zneužívání pervitinu obžalovaný vyplývá i z výpovědi slyšených svědků, včetně matky a babičky obžalovaného, ale i jeho kamarádů D■■■ a Č■■■. Ostatně ze zprávy Psychiatrické léčebny Horní Beřkovice vyplývá, že obžalovaný tam nastoupil léčbu od 20. 3. do 12. 4. 2017 pro závislost na pervitinu, přičemž léčbu ukončil předčasně na svoji žádost.
29. Sama poškozená také připustila, že pervitin několikrát párkrát zkusila. Nebyly ovšem opatřeny žádné důkazy o tom, že pervitin užívala ve vyšší míře, než sama vypověděla, i co se týče období, když uvedla, že pervitin několikrát vyzkoušela před tím, než zjistila své těhotenství.

Užití pervitinu nebylo u poškozeného zjištěno ani z rozboru krve v době jejího těhotenství, ani v době porodu, a nejsou důkazy o tom, že by jej užila v době po porodu.

30. K posouzení duševního stavu obžalovaného v době, kdy měl spáchat trestnou činnost, byla přibrána znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, MUDr. Martina Kašpárková. Ze závěrů jejího znaleckého posudku bylo zjištěno, že obžalovaný netrpí ani v době činu netrpěl duševní poruchou v pravém slova smyslu. Trpěl a trpí závislostí na pervitinu, která se postupně prohlubovala, užívání drogy bylo častější. Nejprve užíval pervitin jedenkrát za čtrnáct dnů, postupně až obden, nedokáže sám drogu přestat užívat. V době páchání trestného činu netrpěl jinou závislostí. Pervitin mohl u obžalovaného pouze a nejvýše odbrzdit zábrany v chování, snížit kritičnost k vlastnímu jednání a oslabit odpovědnost za důsledky vlastního jednání, zejména pak navodit a uvolnit negativní emoce jako je zlost, vztek, frustrace. Chování obžalovaného nesvědčí pro chorobné ovlivnění motivační i realizační stránky jednání užitým pervitinem. Tento vliv však nebyl forenzně podstatný. Rozpoznávací a ovládací schopnosti v době páchání trestné činnosti nebyly sníženy měrou forenzně významnou. Obžalovaný se do stavu pervitinové intoxikace přivedl vždy sám, dobrovolně a s vědomím možných důsledků požití této látky na své chování a jednání. Pobyt obžalovaného na svobodě je pro jeho závislost na pervitinu nebezpečný. Obžalovaný přišel díky abúzu pervitinu o práci (přestal tam docházet), žil na ulici, živil se krádežemi, obžalovaný verbalizoval motivaci k absolvování ochranné ústavní léčby závislosti. Znalkyně navrhla uložení ústavního ochranného léčení závislosti a to závislosti na toxických látkách, znalkyně navrhla uložení ústavního ochranného léčení protitoxikomanického obžalovanému. Tuto skutečnost, charakter a druh léčení doplnila k písemně zpracovanému znaleckému posudku MUDr. Kašpárková ve své výpovědi u hlavního líčení, kde písemně zpracované závěry znaleckého posudku stvrdila a ještě uvedla, že rysy agresivity u obžalovaného nezjistila, spíše rysy nezdrženlivosti, kdy obžalovaný preferuje osobní uspokojení.
31. Znalecky zkoumána byla také poškozená. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychologie a z výpovědi znalkyně Mgr. Hany Fechtnerové bylo zjištěno, že poškozená je schopna vnímat prožitou událost, je schopna si ji zapamatovat a reprodukovat. Nebyly u ní zjištěny známky lhavosti. U poškozené byly zjištěny znaky týrané osoby, jako je emocionální labilita, nízké sebevědomí, depresivní ladění, ztráta osobních perspektiv, pocity úzkosti, strachu, studu, bezmoci a opětovného prožívání traumatizujících zážitků. To vzniklo dlouhodobým nerovným vztahem, ve kterém bylo přítomno psychické i fyzické násilí. Znalkyně uvedla, že věrohodnost poškozené je celkově zachována, ale je však nutné přihlédnout k jejím rozumovým schopnostem, které jsou v hraničním pásmu, což může někdy mírně zkreslit její pohled na situaci. U hlavního líčení byla znalkyně přítomna jedné z výpovědí poškozené, k tomu uvedla, že bylo evidentní, že poškozená je rozrušená, prvky emoční lability byly vidět i při výslechu u hlavního líčení. U poškozené A■■■■ N■■■■ se jedná krom toho i o osobnostní nezralost. Emoční labilita je osobnostní rys a ten se projevuje v určitých druzích situace, nelze ji přenést z jedné situace na druhou. Pokud je v jiných druzích situace schopna poškozená reagovat adekvátně a v jiné situaci se zvýrazňuje emoční labilita, pak je patrné, že je to situace, která právě tuto emoční labilitu vyvolává. Její projev u hlavního líčení je v podstatě reaktivní stav na nějakou akci v nějaké situaci, kterou zažívá, a z toho lze usuzovat, které situace jsou pro poškozenou stresové a které situace pro ni stresové nejsou. Nelze hovořit o tom, jestli je ta situace přenesená z nějakého minulého vztahu před několika lety.
32. Pokud soud požádal tuto znalkyni o doplnění jejího posudku, šlo o otázky, které nespadají do její znalecké odbornosti, a proto soud přibral soud znalce z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie. Ze znaleckého posudku a z výpovědi znalce, který měl k dispozici trestní spis i zdravotnickou dokumentaci poškozené, pak bylo zjištěno, že poškozená je psychiatricky ambulantně léčena od 7. 2. 2017 s diagnózou reakce na stres. Ambulantně neurologicky je

sledována pro juvenilní myoklonickou epilepsii s rozvojem od roku 2004. Poškozená dopad jednání obžalovaného popsala shodně jako psychologce i klinickému psychiatrovi. Znalecké psychiatrické vyšetření prokázalo přítomnosti neurotických příznaků, jako je úzkostná tenze, pokles nálady, narušení afektivity a emotivity. Porucha byla řádně dokumentována odbornými nálezy, klinický nález a vlastní vyšetření znalce bylo plně v souladu se zdravotní dokumentací poškozené. U poškozené se v časové a příčinné souvislosti s jednáním obžalovaného rozvinuly duševní obtíže neurotického charakteru. Průběh onemocnění, jeho dynamika i symptomatika, má zcela typický ráz. Jedná se o posttraumatickou stresovou poruchu. Toto onemocnění náleží k neurotické skupině diagnóz a vzniká po závažných stresových zážitcích. Vliv onemocnění na obvyklý způsob života je individuálně různý, v daném případě došlo k závažnému dopadu. V tomto případě došlo k podstatnému snížení pracovní způsobilosti. Posuzovaná netrpí ani netrpěla duševní chorobou ve vlastním slova smyslu nebo obdobnou duševní poruchou. Znalec u poškozené nezjistil závislost na alkoholu či jiné psychoaktivní návykové látce. Je schopna zdržet se prvního požití, regulovat další užívání a je schopna předvídat následky požití pro svoji osobu a jednání. Primární znaky týrané osoby, které byly u poškozené shledány, nemohly být způsobeny užíváním léků na epilepsii, které užívala v době nejméně od července 2015 do 6. 11. 2016, resp. vedlejšími účinky takových léků. Uvedená medikace naopak působí mimo hlavního antiepileptického účinku na stabilizaci nálady, tedy bez této medikace by posttraumatická symptomatika byla pravděpodobně vyšší a závažnější. Daná symptomatika přítomná u posuzované= má typický a unikátní ráz reakce na prožitou zátěž.

33. Soud tak po provedeném dokazování dospěl k závěru, že se obžalovaný dopustil jednání popsané ve výroku tohoto rozsudku. Pokud jde o vymezení doby, po kterou k uvedenému jednání docházelo, soud vycházel z výpovědi poškozené A. N., která k této otázce byla v průběhu řízení cíleně vyslechnuta. Svědkyně uváděla, že s obžalovaným vedli společnou domácnost od roku 2014 až 2015, přičemž ze začátku bylo jejich soužití dobré. Do bytu v ulici v Kladně se nastěhovali v září nebo v říjnu 2015. Protože poškozená nebyla schopna jednoznačně vymezit počátek období páchání trestné činnosti ze strany obžalovaného vůči ní, stanovil jej na dobu nejméně od září 2015, kdy podle výpovědi poškozené se s obžalovaným nastěhovali do bytu v Kladně. V tomto směru soud vycházel mimo jiné i z výpovědi svědka M. B., přítele matky obžalovaného, který uvedl, že v době, kdy obžalovaný s poškozenou bydleli v domě matky obžalovaného, jejich soužití nebylo ničím výjimečné, nebylo na něm nic nápadného, co by mělo vybočovat.
34. Pokud pak jde o četnost, průběh a intenzitu útoků obžalovaného, svědkyně uvedla, že ji obžalovaný několikrát hodil na gauč, kde jí oběma nohama zaklekl ruce a držel pod krkem, naposledy 6. 11. 2016. Také jí trhal vlasy, hodil s ní o zem. Někdy jí bil hlavou o zem. Opakovaně ji fackoval. Bezdůvodně ji urážel vulgárními výrazy, které opakovaně shodně citovala. Svědkyně opakovaně v průběhu řízení uváděla, že si nepamatuje přesné časy ani intervaly jednotlivých útoků. Chvilí to bylo dobré, pak to bylo špatné a to se opakovalo pořád dokola, a to i ohledně průběhu jednotlivých útoků, a to i v době jejího těhotenství a po něm. Vzhledem k tomu, že k těmto útokům docházelo opakovaně, po delší dobu, probíhalo v podstatě stejně, to pak hodnověrně vysvětluje, proč poškozená není schopná popsat jednotlivé konkrétní případy a zakotvit je v čase, když z tohoto hlediska je obtížné vybavit si jednotlivé případy a ty konkrétně popsat. Je také třeba přihlídnout k tomu, že od projednávaného skutku uplynula velmi dlouhá doba, doba delší pěti let. Také nelze pominout, že v průběhu vystoupení poškozené před soudem bylo opakovaně zřejmé, že výpověď o těchto událostech je pro poškozenou traumatizující a stresující, poškozená byla rozrušená, dokonce plakala. Je zcela logické, že nebyla nejenže schopná, ale ani ochotna si znovu vybavovat tyto události, na které se podle svých slov snaží zapomenout. Pominout nelze ani intelektové schopnosti poškozené, o kterých hovořila znalkyně Mgr. Hany Fechnerové,

a v neposlední řadě i opakované epileptické záchvaty poškozené, které mají vliv na její paměťové schopnosti. Soud má za to, že naopak přesná datace a opakovaně shodný naprosto detailní popis jednotlivých konkrétních napadení by svědčilo v neprospěch věrohodnosti výpovědi poškozené, když by nasvědčovalo tomu, že jde o naučené výpovědi.

35. S ohledem na uvedené skutečnosti upravil soud skutkový děj na rozdíl od obžaloby a prvního odsuzujícího rozsudku soudu tak, že uzavřel, že obžalovaný poškozenou A■■■■ N■■■■ fyzicky týral jednáním, které je popsáno ve výroku tohoto rozsudku, tedy že v přesně nezjištěném počtu případů, někdy i s odstupem jednoho až dvou měsíců, pokud jde o všechna tato jednání obžalovaného: pokud bezdůvodně urážel vulgárními výrazy a fyzicky poškozenou napadal tak, že ji hodil na gauč, kde jí oběma nohama zaklekl ruce a držel pod krkem nebo ji trhal vlasy, dále ji bil hlavou o zeď, o zem, fackoval, po těchto jeho útocích měla poškozená na těle modřiny, fyzicky ji napadl i v době jejího těhotenství tak, že s ní hodil na postel a fackoval ji, takto se k ní choval i po narození nezletilého syna a jeho jednání vyvrcholilo 6. 11. 2016, kdy ji ráno v ložnici začal budit, při tom ji nadával vulgárními výrazy a začal ji bít do prsou přesto, že věděl, že ji to bolí. Vytrhl jí chomáč vlasů, klečel jí rukama na nohou, aby se nemohla bránit. Takto ji napadal přesto, že věděl, že se léčí pro epilepsii a mohlo by dojít u ní vlivem jeho útoku ke zhoršení zdravotního stavu.
36. Ani fotografie, které obžalovaný založil do spisu, podle závěrů soudu nejsou důvodem pro to, aby znevěrohodnily výpověď poškozené. Je zcela zřejmé, že s obžalovaným byli partneři, posílali si vzájemně intimní fotografie. Naopak to svědčí pro věrohodnost výpovědi poškozené, která opakovaně uváděla, že měla obžalovaného ráda a že jejich vztah nebyl jen špatný, že se obžalovaný k ní také opakovaně choval hezky. I z jejího chování v řízení před soudem bylo zřejmé, že ani nyní nemá zájem obžalovanému škodit nebo mu ublížit.
37. Výpovědi poškozené A■■■■ N■■■■ v průběhu celého řízení byly, pokud jde o celkový popis skutku, shodné. Pokud pak v některé ze svých výpovědí zmínila detaily, které neuvedla dříve, a naopak v další výpovědi uvedla detaily, které před tím neuvedla, ani tento fakt není důvodem pro to, aby její výpověď soud považoval za nevěrohodnou. Je totiž třeba přihlídnout k tomu, že svědkyně nevypovídá o jednotlivé události, ale o celé řadě opakujících se incidentů, které se odehrávaly v průběhu více než jednoho roku a které měly obdobný průběh. Také s odstupem času, které uplynuly při jednotlivých jejích výpovědích od skutku i mezi jednotlivými výpověďmi je třeba zohlednit procesy zapomínání a znovuvybavování si. Skutečnost, že poškozená nevypovídala doslova totožně, pak podle závěrů soudu naopak svědčí ve prospěch její věrohodnosti a o tom, že její výpověď není naučená. Soud nehodnotil striktně jen obsahovou stránku výpovědi poškozené, ale i její neverbální projev v době výpovědi, tedy její mimiku, emoce, celkové chování při výpovědi před soudem. Při hodnocení výpovědi poškozené pak nelze pominout ani její intelektové schopnosti, které byly zjištěny při znaleckém zkoumání znalkyní z oboru psychologie. Stejně tak nelze pominout skutečnost, že poškozená k tomuto skutku opakovaně vypovídala před různými orgány činnými v trestním řízení, opakovaně před policejním orgánem a také opakovaně před soudem, opakovaně před znalci v rámci znaleckého vyšetření. Její výpovědi jsou rámcově po celou shodné, poškozená vypovídá jak o psychickém násilí, tak o násilí fyzickém, které v podstatných rysech rovněž popisuje shodně. S dalším a dalším opakováním výpovědí je pak zcela pochopitelné dílčí zkreslení, zapomínání či naopak vybavení si toho, co dosud nebylo zaznamenáno, a navíc i zcela pochopitelná neochota poškozené vracet se k těmto událostem a opětovně o nich vypovídat. Chování poškozené vůči obžalovanému v průběhu jejího soužití s obžalovaným pak zcela odpovídá zjištěním, které učinila znalkyně z oboru psychologie.
38. Soud tak dospěl k závěru, že obžalovaný týral poškozenou nejen působením fyzických útrap, ale i způsobováním útrap v oblasti psychické, když s poškozenou zle nakládal, přičemž jeho jednání, uvedené v popisu skutkového děje, se vyznačuje vyšším stupněm hrubosti a bezcitnosti, určitou trvalostí. Jednání obžalovaného přitom poškozená A■■■■ N■■■■

pocit'ovala jako těžké příkoří. Trvalost jednání obžalovaného F. K. je nutné posuzovat v závislosti na intenzitě zlého nakládání. Není tedy třeba, aby šlo o jednání soustavné, ale v každém případě jednání, které se vyznačuje hrubším stupně necitelnosti, bezohlednosti a určitým trváním, a takové jednání obžalovaného podle závěrů soudu rozhodně bylo. Byť se ani nevyžaduje, aby u týrané osoby vznikly následky na zdraví, má soud za to, že k takovým následkům u poškozené došlo především na psychickém zdraví, neboť musela absolvovat psychologickou a psychiatrickou lékařskou pomoc. Jednání obžalovaného pro jeho krutost, bezohlednost nebo bolestivost až doposud pocit'uje jako těžké příkoří. Obžalovaný tak vůči ní jednal, ačkoli ho poškozená měla ráda, chtěla s ním žít. Ani fakt, že poškozená připouštěla partnerské konflikty, občas i hrubšího charakteru, nemění nic na závěrech soudu, neboť je zřejmé, že poškozená určitým způsobem musela reagovat na vzniklou situaci. Následky jednání obžalovaného na psychickém stavu poškozené byly objektivně zjištěny znaleckými posudky znalců z odvětví psychologie i psychiatrie. V době činu obžalovaný s poškozenou žili ve společném bytě, jako partneři, posléze i jako rodiče společného syna. Proto je třeba toto jednání obžalovaného vůči poškozené charakterizovat jako týrání osoby blízké, žijící s obžalovaným ve společném obydlí. Obžalovaný takový čin páchal po delší dobu, nejméně od září 2015 do až do 6. listopadu 2016, tedy po dobu delší jednoho roku. Pokud jde o fyzickou stránku užitého násilí, je třeba přihlídnout k fyzické převaze obžalovaného, který je velký, silný muž, zatímco poškozená je drobná, štíhlá žena. I tato skutečnost pak potvrzuje, že pokud obžalovaný fyzicky napadl poškozenou, šlo o významný atak na poškozenou, kterému nemohla poškozená adekvátně čelit, zejména pokud se takové jednání opakovalo. Ani za situace, kdy by poškozená vyvolala některou z konfliktních situací s obžalovaným jako partnerem, neopravňuje to obžalovaného, aby reagoval způsobem, pro který je postaven před soudem, navíc nemohlo jít o takové situace, které by způsobily způsobit obžalovanému ze strany poškozené takové příkoří, jaké způsobil on jí. Konflikty v rozhodující většině případů navíc vznikaly z toho důvodu, že obžalovaný porušoval pravidla běžného soužití mezi partnery, chodil do herny, přinášel domů drogy, komunikoval s jinými ženami, čímž zavdával svým chováním možnost k žárlivosti, přičemž poškozenou naopak jako ženu ponižoval a urážel. Už s ohledem na fyzickou převahu nad poškozenou byl obžalovaný rozhodně dominantním, měl vládu nad poškozenou, měl nad ní zjevně i převahu psychickou, a to proti poškozené zneužil.

39. Soud proto obžalovaného uznal vinným skutkem, který je popsán ve výroku tohoto rozsudku, a jeho jednání právně kvalifikoval jako zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, 2 písm. d) trestního zákoníku, jehož znaky skutkové podstaty obžalovaný naplnil.
40. Při stanovení druhu trestu a jeho výměry v souladu s ustanovením § 39 odst. 1 trestního zákoníku soud přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům obžalovaného a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy; dále přihlédl k chování obžalovaného po činu, jakož i k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život obžalovaného. Povaha a závažnost trestného činu jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, tedy zájmu společnosti na ochraně života, zdraví a svobodného rozhodování i v partnerských vztazích, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou obžalovaného, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem.
41. K osobě obžalovaného soud zjistil, že je svobodný, bezdětný (v rodném listě S. N., jehož matkou je poškozená, není uveden jako otec). Má středoškolské vzdělání ukončené maturitní zkouškou. V evidenci přestupků má tři záznamy, dva z let 2016 a 2017 pro přestupky proti majetku podle § 50 odst. 1 písm. a) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, poslední z roku 2021 pro přestupek proti zákonu o návykových látkách podle § 39 odst. 2

písm. a) zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách. Ve všech třech případech mu byly uloženy pokuty. V rejstříku trestů má obžalovaný pět záznamů. Poprvé byl odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Kladně ze dne 7. 12. 2016, sp. zn. 27 T 55/2016, pro přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku k podmíněně odloženému trestu odnětí svobody v trvání 4 měsíců, jehož výkon byl posléze nařízen a obžalovaný jej vykonal dne 27. 9. 2019. Poté byl odsouzen trestním příkazem Okresního soudu v Jihlavě ze dne 29. 5. 2017, sp. zn. 13 T 58/2017 pro pokračující přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), c), odst. 2 trestního zákoníku k společnému trestu odnětí svobody v trvání 10 měsíců, jehož výkon byl za současného stanovení dohledu podmíněně odložen, a k trestu zákazu pobytu v okrese Jihlava na dobu 36 měsíců, přičemž byl zrušen výrok o vině a trestu z trestního příkazu Okresního soudu v Kladně sp. zn. 5 T 33/2017. Také výkon tohoto trestu odnětí svobody byl nařízen a obžalovaný jej vykonal dne 26. 3. 2019. Poté byl obžalovaný odsouzen prvním rozsudkem v této trestní věci, jenž byl vyhlášen dne 26. 6. 2018, kterým byl ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 11. 10. 2018, sp. zn. 11 To 291/2018, uznán vinným přečin porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, 2 trestního zákoníku a odsouzen k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 12 měsíců, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou, přičemž byl zrušen výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Kladně sp. zn. 5 T 133/2017, jímž byl uznán vinným pokračujícím přečinem krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), odst. 2 trestního zákoníku a pokračujícím přečinem krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), odst. 2 trestního zákoníku, dílem dokonaným, dílem spáchaným ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku. Současně mu bylo uloženo ochranné léčení protitoxikomanické formou ústavní. Rozsudkem Okresního soudu v Kladně ze dne 29. 7. 2021, č. j. 4 T 45/2021-84, byl odsouzen pro přečin krádeže podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 6 měsíců, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou. Rozsudek nabyl právní moci dne 2. 11. 2021, kdy Krajský soud v Praze usnesením č. j. 13 To 258/2021-109, zamítl odvolání obžalovaného.

42. Soud přihlédl ke všem shora uvedeným skutečnostem a ke všem okolnostem případu, vzal v úvahu dobu více než jednoho roku, po kterou se obžalovaný dopouštěl trestné činnosti, pro kterou stojí před soudem, na straně druhé vzal v úvahu dobu, která od spáchání činu uplynula. Zohlednil také skutečnost, že obžalovaný byl v minulosti opakovaně soudně trestán, a to i po spáchání nyní souzené trestné činnosti. Soud také zohlednil skutečnost, že obžalovaný poškozené způsobil vážnou psychickou újmu, která se projevuje u poškozené v podstatě doposud. Na základě všech těchto skutečností pak soud dospěl k závěru, že účelu trestu a nápravy obžalovaného nelze dosáhnout uložením jiného než již represivního trestu, a sice nepodmíněného trestu odnětí svobody. Tento trest byl obžalovanému ukládán za splnění podmínek ustanovení § 43 odst. 2 trestního zákoníku jako souhrnný, neboť se nyní souzené trestné činnosti obžalovaný dopustil před tím, než byl dne 6. 12. 2016 vyhlášen rozsudek Okresního soudu v Kladně sp. zn. 27 T 55/2016. Trest je tedy ukládán i za trestnou činnost, kterou byl obžalovaný uznán vinným tímto rozsudkem a která byla kvalifikována jako přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku. Výměru trestu soud stanovil s ohledem na skutečnost, že je trest třeba ukládat za souběh dvou úmyslných trestných činů, ještě v dolní polovině zákonné trestní sazby, když má za to, že s ohledem na charakter a závažnost trestné činnosti, za kterou je obžalovanému trest ukládán, a s ohledem na dobu, která od jejího spáchání uplynula, není třeba ukládat trest přísnější.
43. Pro výkon trestu byl obžalovaný podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku zařazen do věznice s ostrahou, když soud neshledal zákonné důvody pro to, aby byl zařazen do přísnějšího typu věznice.
44. Vzhledem k tomu, že byl trest ukládán jako souhrnný, soud současně podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku zrušil výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Kladně ze dne 6. 12.

2016, sp. zn. 27 T 55/2016, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání ve třech vyhotoveních do osmi dnů ode dne doručení jeho písemného stejnopisu ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím Okresního soudu v Kladně.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo týká, a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok nebyl učiněn, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Odvolací soud odmítne odvolání, které nesplňuje náležitosti obsahu odvolání.

Kladno 9. listopadu 2021

Mgr. Ladislava Lužanová, v. r.
předsedkyně senátu